

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. gegužės 25 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Prieglobsčio politika – Tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendra tvarka – Direktyva 2013/32/ES – 33 straipsnio 2 dalies d punktas – Prašymo nagrinėjimo tvarka – Nepriimtini prašymai – Vėlesnis prašymas – Savanoriškas grįžimas ir išsiuntimas“

Byloje C-364/22

dėl *Verwaltungsgericht Minden* (Mindeno administracinis teismas, Vokietija) 2022 m. kovo 2 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2022 m. birželio 7 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

J. B.,

S. B.,

F. B., pagal įstatymą atstovaujamas J. B. ir S. B.,

prieš

Bundesrepublik Deutschland

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė M. L. Arastey Sahún ir teisėjai N. Wahl ir J. Passer (pranešėjas),

generalinis advokatas N. Emiliou,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos J. Möller ir A. Hoesch,
- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,
- Europos Komisijos, atstovaujamos J. Hottiaux ir H. Leupold,

* Proceso kalba: vokiečių.

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos (OL L 180, 2013, p. 60) 33 straipsnio 2 dalies d punkto išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant J. B., S. B. ir jų dukters F. B. ginčą su *Bundesrepublik Deutschland* (Vokietijos Federacinė Respublika) dėl jų prašymų suteikti prieglobstį atmetimo kaip nepriimtinių.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 2004/83/EB

- 3 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvos 2004/83/EB dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo pabėgėliams ar asmenims, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, jų statuso ir suteikiamos apsaugos pobūdžio būtinausių standartų (OL L 304, 2004, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 7 t., p. 96) V skyriuje „Papildomos apsaugos reikalavimai“ esančiame 15 straipsnyje „Smurto veiksmai“ buvo nustatyta:

„Smurto veiksmus sudaro:

a) mirties bausmė ar egzekucija arba

b) prašytojo kankinimas, nežmoniškas ar žeminantis elgesys arba baudimas kilmės šalyje, arba

c) rimta ir asmeninė grėsmė civilio gyvybei ar asmeniui dėl neapgalvoto [beatodairiško] smurto tarptautinio ar vidaus ginkluoto konflikto metu.“
- 4 Minėtos direktyvos 17 straipsnyje „Papildomos apsaugos nesuteikimas“ buvo numatyti pagrindai, dėl kurių trečiosios šalies piliečiui arba asmeniui be pilietybės papildoma apsauga gali būti nesuteikta.
- 5 Tos pačios direktyvos 18 straipsnyje „Papildomos apsaugos statuso suteikimas“ buvo nustatyta:

„Valstybės narės suteikia papildomos apsaugos statusą trečiosios šalies piliečiui arba asmeniui be pilietybės, galinčiam gauti papildomą apsaugą pagal II ir V skyrius.“

- 6 Direktyva 2004/83 buvo panaikinta 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/95/ES dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų (OL L 337, 2011, p. 9).

Direktyva 2013/32

- 7 Direktyvos 2013/32 2 straipsnyje „Terminų apibrėžtys“ numatyta:

„Šioje direktyvoje:

<...>

- b) tarptautinės apsaugos prašymas arba prašymas – trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės pateiktas prašymas dėl valstybės narės apsaugos, kuris, kaip galima suprasti, siekia pabėgėlio statuso arba papildomos apsaugos statuso ir kuris aiškiai neprašo kitokios rūšies apsaugos, kuriai netaikoma [Direktyva 2011/95] ir kurios galima prašyti atskirai;

<...>

- e) galutinis sprendimas – sprendimas dėl to, ar pagal [Direktyvą 2011/95] pabėgėlio arba papildomos apsaugos statusas bus suteiktas trečiosios šalies piliečiui ar asmeniui be pilietybės, kuriam daugiau netaikomos teisių gynimo priemonės pagal šios direktyvos V skyrių, nepriklausomai nuo to, ar dėl tokios teisių gynimo priemonės poveikio prašytojams leidžiama likti atitinkamose valstybėse narėse, laukiant rezultato;

<...>

- q) paskesnis prašymas – vėlesnis tarptautinės apsaugos prašymas priėmus galutinį sprendimą dėl ankstesnio prašymo, įskaitant atvejus, kai prašytojas tiesiogiai atsiėmė savo prašymą, ir atvejus, kai sprendžiančioji institucija atmetė prašymą po to, kai jis buvo netiesiogiai atsiimtas pagal 28 straipsnio 1 dalį.“

- 8 Šios direktyvos 33 straipsnio „Nepriimtini prašymai“ 2 dalies d punkte numatyta:

„Valstybės narės gali laikyti tarptautinės apsaugos prašymą nepriimtinu, tik jeigu:

<...>

- d) prašymas yra paskesnis prašymas, kai neatsirado naujos informacijos arba duomenų, susijusių su nagrinėjimu, ar prašytojas priskirtinas prie tarptautinės apsaugos gavėjų pagal [Direktyvą 2011/95] arba prašytojas jų nepateikė“.

- 9 Šios direktyvos 40 straipsnis „Paskesnis prašymas“ suformuluotas taip:

„1. Kai asmuo, kuris paprašė tarptautinės apsaugos valstybėje narėje, pateikia papildomų nusiskundimų arba paskesnę prašymą toje pačioje valstybėje narėje, ta valstybė narė nagrinėja šiuos papildomus nusiskundimus arba su paskesniu prašymu susijusią informaciją, nagrinėdama ankstesnę prašymą ir nagrinėdama sprendimą, kuris apskūstas teismine arba administracine

[tvarka], tiek, kiek toks nagrinėjimas leidžia kompetentingoms institucijoms atsižvelgti į visą informaciją, kuria pagrįsti papildomi nusiskundimai arba paskesnis prašymas, ir ją svarstyti.

2. Siekiant priimti sprendimą dėl tarptautinės apsaugos prašymo priimtumo pagal 33 straipsnio 2 dalies d punktą, paskesnis tarptautinės apsaugos prašymas visų pirma turi būti preliminariai išnagrinėjamas, siekiant nustatyti, ar dėl šio prašymo atsirado arba prašytojas pateikė naujos informacijos arba duomenų, susijusių su nagrinėjimu dėl prašytojo priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų pagal [Direktyvą 2011/95].

3. Jeigu po 2 dalyje nurodyto preliminarus nagrinėjimo padaroma išvada, kad atsirado naujos informacijos arba duomenų arba juos pateikė prašytojas ir dėl to labai padidėja tikimybė, kad prašytojas gali būti priskirtas prie tarptautinės apsaugos gavėjų pagal [Direktyvą 2011/95], prašymas toliau nagrinėjamas pagal II skyrių. Valstybės narės taip pat gali numatyti kitas priežastis, dėl kurių paskesnis prašymas nagrinėjamas toliau.

<...>“

Reglamentas „Dublinas III“

- 10 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (OL L 180, 2013, p. 31, toliau – Reglamentas „Dublinas III“), 19 straipsnio 3 dalyje numatyta:

„18 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nustatytos pareigos nebetaikomos, kai atsakinga valstybė, paprašyta atsiimti prašytoją arba kitą asmenį, kaip nurodyta 18 straipsnio 1 dalies c arba d punkte, gali nustatyti, kad atitinkamas asmuo išvyko iš valstybių narių teritorijos pagal sprendimą dėl grąžinimo arba išsiuntimo, kurį ji priėmė atsiėmus arba atmetus prašymą.

Po to, kai įvyksta faktinis išsiuntimas, pateiktas prašymas laikomas nauju prašymu, dėl kurio pradedama nauja atsakingos valstybės narės nustatymo procedūra.“

Vokietijos teisė

Įstatymas dėl teisės į prieglobstį

- 11 Pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos *Asylgesetz* (Įstatymas dėl teisės į prieglobstį) (*BGBI.*, 2008 I, p. 1798) 29 straipsnio 1 dalies 5 punkte nustatyta:

„Prieglobsčio prašymas yra nepriimtinas:

5. Tuo atveju, kai pateikiamas paskesnis prašymas, kaip tai suprantama pagal 71 straipsnį, arba kartotinis prašymas, kaip tai suprantama pagal 71a straipsnį, kita prieglobsčio procedūra nevykdoma.“

12 Šio įstatymo 71 straipsnio „Paskesnis prašymas“ 1 dalyje nustatyta:

„Jei užsienietis po ankstesnio prieglobsčio prašymo atsiėmimo arba galutinio sprendimo atmesti prašymą vėliau pateikia prašymą suteikti prieglobstį (paskesnis prašymas), nauja prieglobsčio procedūra vykdoma tik tuo atveju, jei įvykdytos *Verwaltungsverfahrensgesetz* [(Administracinių bylų teisenos įstatymas) (*BGBL.* 2013 I, p. 102)] 51 straipsnio 1–3 dalyse nustatytos sąlygos; patikrinimą atlieka *Bundesamt für Migration und Flüchtlinge* (Federalinė migracijos ir pabėgėlių reikalų tarnyba)]. <...>“

Administracinių bylų teisenos įstatymas

13 Pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos Administracinių bylų teisenos įstatymo 51 straipsnio „Procedūros peržiūra“ 1 dalyje numatyta:

„Valdžios institucija pagal suinteresuotojo asmens prašymą privalo nuspręsti dėl galutinai išgaliojusio administracinio akto panaikinimo arba pakeitimo, jeigu:

- 1) po šio akto priėmimo faktinės ar teisinės aplinkybės, dėl kurių administracinis aktas buvo priimtas, pasikeitė suinteresuotojo asmens naudai;
- 2) atsiranda naujų įrodymų, dėl kurių suinteresuotojo asmens atžvilgiu gali būti priimtas palankesnis sprendimas;

<...>“

Įstatymas dėl užsieniečių gyvenimo šalyje

14 Pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos *Aufenthaltsgesetz* (Įstatymas dėl užsieniečių gyvenimo šalyje) (*BGBL.*, 2008 I, p. 162) 60 straipsnio 2, 3, 5 ir 7 dalyse nustatyta:

„(2) Draudžiama užsienietį išsiųsti į valstybę, kurioje šiam užsieniečiui gresia konkretus pavojus, kad jis bus kankinamas arba su juo bus elgiamasi nežmoniškai arba žeminant jo orumą, arba jis bus nubaustas.

(3) Draudžiama užsienietį išsiųsti į valstybę, jeigu ši valstybė yra paskelbusi užsieniečio paiešką dėl nusikalstamos veikos ir jam gresia mirties bausmė arba egzekucija. <...>

<...>

(5) Draudžiama išsiųsti užsienietį iš šalies, jeigu taikant [1950 m. lapkričio 4 d. Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją] atsiranda draudimo išsiųsti iš šalies pagrindas.

<...>

(7) Neleidžiama išsiųsti užsieniečio į kitą valstybę, jeigu joje gresia didelis konkretus pavojus šio užsieniečio sveikatai, gyvybei ar laisvei. Neleidžiama išsiųsti užsieniečio į kitą valstybę, jeigu joje jo, kaip civilio, sveikatai ar gyvybei gresia didelis individualus pavojus tarptautinio arba vidaus ginkluoto konflikto padėties metu. Į pirmame arba antrame sakinyje nurodytus pavojus, kurie

bendrai gresia visiems gyventojams arba gyventojų grupei, kuriai užsienietis priklauso, reikia atsižvelgti priimant sprendimus pagal 60a straipsnio 1 dalies pirmą sakinį.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 15 Pareiškėjai yra Libano piliečiai. J. B. atvyko į Vokietiją 2000 m. lapkričio mėn. ir 2000 m. lapkričio 29 d. pateikė prieglobsčio prašymą. 2000 m. gruodžio 13 d. kompetentinga tarnyba atmetė šį prašymą kaip akivaizdžiai nepagrįstą ir konstatavo, kad nėra pagrindo, draudžiančio jį išsiųsti iš šalies. 2001 m. rugpjūčio 13 d. J. B. buvo išsiųstas į Libaną.
- 16 2010 m. kovo mėn. pareiškėjai pagrindinėje byloje atvyko į Vokietiją ir 2010 m. kovo 29 d. pateikė prieglobsčio prašymus. 2010 m. gegužės 18 d. sprendimu kompetentinga tarnyba atmetė S. B. ir F. B. prašymus ir konstatavo, kad neįvykdytos pabėgėlio statuso suteikimo sąlygos ir kad nėra pagrindo, draudžiančio juos išsiųsti iš šalies. 2010 m. spalio 4 d. sprendimu kompetentinga tarnyba atmetė J. B. prašymą pradėti naują prieglobsčio procedūrą. 2011 m. kovo 17 d. pareiškėjai pagrindinėje byloje savanoriškai išvyko iš Vokietijos ir grįžo į Libaną.
- 17 2021 m. sausio mėn. pareiškėjai pagrindinėje byloje atvyko į Vokietiją. 2021 m. vasario 11 d. jie pateikė prieglobsčio prašymus, iš esmės grindžiamus tuo, kad jų padėtis Libane nebuvo saugi. 2021 m. rugpjūčio 11 d. sprendimu kompetentinga tarnyba šiuos prašymus pripažino nepriimtinais. Ši tarnyba taip pat atmetė prašymus pakeisti pirmesniame punkte nurodytus sprendimus, įpareigojo pareiškėjus pagrindinėje byloje išvykti iš Vokietijos teritorijos, priešingu atveju nurodė juos išsiųsti į Libaną, taip pat nustatė draudimą 30 mėnesių nuo šio išsiuntimo dienos atvykti į šalį ir joje gyventi.
- 18 2021 m. rugpjūčio 18 d. ieškovai pagrindinėje byloje apskundė šį sprendimą, nurodydami, kad po grįžimo į Libaną jie jame praleido daugiau nei dešimt metų ir kad padėtis šioje šalyje pasikeitė.
- 19 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad iki šiol pareiškėjai pagrindinėje byloje nepateikė naujų faktinių aplinkybių ar įrodymų, pagrindžiančių kitos prieglobsčio procedūros pradėjimą.
- 20 Atsakovė pagrindinėje byloje mano, kad 2021 m. vasario 11 d. prieglobsčio prašymai turi būti kvalifikuojami kaip paskesni prašymai, visų pirma atsižvelgiant į Direktyvos 2013/32 2 straipsnio q punktą ir 33 straipsnio 2 dalies d punktą. Grįžimo į kilmės šalį nepakanka, kad būtų konstatuota, jog egzistuoja nauja informacija ar nauji duomenys, kaip apibrėžta pastarojoje nuostatoje.
- 21 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodė dėl pareiškėjų pagrindinėje byloje skundo sustabdyti 2021 m. rugpjūčio 11 d. sprendime nustatyto įsakymo išvykti iš Vokietijos teritorijos vykdymą.

22 Šiomis aplinkybėmis *Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht* (Šlėzvigo-Holšteino administracinis teismas, Vokietija) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar [Direktyvos 2013/32] 33 straipsnio 2 dalies d punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama nacionalinės teisės norma, pagal kurią paskesnis tarptautinės apsaugos prašymas turi būti atmestas kaip nepriimtinas, neatsižvelgiant į tai, ar atitinkamas prašytojas laikotarpiu po tarptautinės apsaugos prašymo atmetimo ir prieš paskesnio tarptautinės apsaugos prašymo pateikimą buvo sugrįžęs į savo kilmės šalį?
2. Ar atsakant į pirmąjį klausimą svarbu tai, ar atitinkamas prašytojas buvo išsiųstas į savo kilmės šalį, ar sugrįžo ten savo noru?
3. Ar [Direktyvos 2013/32] 33 straipsnio 2 dalies d punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį valstybei narei draudžiama atmesti paskesnę tarptautinės apsaugos prašymą kaip nepriimtina, jeigu sprendime dėl ankstesnio prašymo papildomos apsaugos statusas nebuvo suteiktas, tačiau buvo patikrinti draudimo išsiųsti pagrindai ir ši patikra turinio atžvilgiu yra panaši į papildomos apsaugos statuso suteikimo vertinimą?
4. Ar draudimo išsiųsti pagrindų patikra ir papildomos apsaugos statuso suteikimo patikra yra panašios, jeigu vertinant draudimo išsiųsti pagrindus reikėjo kumulatyviai patikrinti, ar atitinkamam prašytojui toje valstybėje, į kurią jis turi būti išsiųstas, gresia:
  - a) konkretus pavojus, kad jis bus kankinamas arba su juo bus elgiamasi nežmoniškai arba žeminant jo orumą, arba jis bus nubaustas,
  - b) mirties bausmė arba egzekucija,
  - c) [1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos] Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos pažeidimas,
  - d) didelis konkretus pavojus jo sveikatai, gyvybei ar laisveiarba
  - e) didelis individualus pavojus jo, kaip civilio, sveikatai ar gyvybei tarptautinio arba vidaus ginkluoto konflikto padėties metu?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo ir antrojo klausimų

23 Pirmuoju ir antruoju klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar, pirma, Direktyvos 2013/32 33 straipsnio 2 dalies d punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama atmesti paskesnę tarptautinės apsaugos prašymą kaip nepriimtina, neatsižvelgiant į tai, kad prašytojas grįžo į savo kilmės šalį po to, kai buvo atmestas jo tarptautinės apsaugos prašymas, ir prieš tai, kai jis pateikė šį paskesnę tarptautinės apsaugos prašymą, ir, antra, ar šiuo atžvilgiu turi reikšmės aplinkybė, kad minėtas prašytojas buvo išsiųstas arba savanoriškai grįžo į šią šalį.

- 24 Reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją Direktyvos 2013/32 33 straipsnio 2 dalyje išsamiai išvardytos situacijos, kai valstybės narės gali laikyti tarptautinės apsaugos prašymą nepriimtiniu (2020 m. kovo 19 d. Sprendimo *Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Tompa)*, C-564/18, EU:C:2020:218, 29 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 25 Viena iš šių situacijų yra šio 33 straipsnio 2 dalies d punkte numatyta situacija, kai atitinkamas prašymas yra paskesnis prašymas, kuriame nėra jokios naujos informacijos ar duomenų, susijusių su nagrinėjimu, ar prašytojas priskirtinas prie tarptautinės apsaugos gavėjų pagal Direktyvą 2011/95.
- 26 Sąvoka „paskesnis prašymas“ Direktyvos 2013/32 2 straipsnio q punkte apibrėžta kaip vėlesnis tarptautinės apsaugos prašymas, pateiktas priėmus galutinį sprendimą dėl ankstesnio prašymo.
- 27 Taigi šioje apibrėžtyje pakartojamos sąvokos „tarptautinės apsaugos prašymas“ ir „galutinis sprendimas“, taip pat apibrėžtos šios direktyvos 2 straipsnio atitinkamai b ir e punktuose (2022 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Bundesrepublik Deutschland (Danijos atmestas prieglobsčio prašymas)*, C-497/21, EU:C:2022:721, 41 punktą).
- 28 Pirma, Direktyvos 2013/32 2 straipsnio b punkte sąvoka „tarptautinės apsaugos prašymas“ arba „prašymas“ apibrėžta kaip apimanti trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės pateiktą „prašymą dėl valstybės narės“ apsaugos, kuriuo, kaip galima suprasti, siekiama gauti pabėgėlio statusą arba papildomos apsaugos statusą, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2011/95.
- 29 Remiantis nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikta informacija, pareiškėjai pagrindinėje byloje kelis kartus pateikė tokius prašymus.
- 30 Antra, sąvoka „galutinis sprendimas“ apibrėžta Direktyvos 2013/32 2 straipsnio e punkte kaip sprendimas dėl to, ar pagal Direktyvą 2011/95 pabėgėlio arba papildomos apsaugos statusas bus suteiktas trečiosios šalies piliečiui ar asmeniui be pilietybės, kuriam daugiau netaikomos teisių gynimo priemonės pagal Direktyvos 2013/32 V skyrių.
- 31 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad tokį galutinį sprendimą priėmė kompetentinga nacionalinė institucija dėl visų pareiškėjų pagrindinėje byloje.
- 32 Be to, reikia konstatuoti, kad laikinas prieglobsčio prašytojo grįžimas į savo kilmės šalį po to, kai buvo atmestas tarptautinės apsaugos prašymas, neturi įtakos naujo prieglobsčio prašymo kvalifikavimui kaip „paskesnio prašymo“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2013/32 2 straipsnio q punktą.
- 33 Iš tiesų šios direktyvos 33 straipsnio 2 dalies d punkto ir 2 straipsnio q punkto formuluotėse toks gražinimas neminimas kaip reikšmingas kriterijus nustatant, ar naujas tarptautinės apsaugos prašymas yra paskesnis prašymas, todėl jis gali būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 34 Žinoma, jei atsirado arba prašytojas pateikė naujos informacijos arba duomenų, susijusių su tarptautinės apsaugos prašymu, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2013/32 33 straipsnio 2 dalies d punktą ir 40 straipsnio 2 ir 3 dalis, jį reikia nagrinėti iš naujo iš esmės. Šiuo klausimu tai, kad prieš pateikdamas šį paskesnį prašymą šis prašytojas gyveno savo kilmės šalyje, gali turėti įtakos pavojaus vertinimui, kuris turi būti atliktas, taigi ir sprendimui

suteikti tarptautinę apsaugą, pavyzdžiui, jei prašytojui ten grėsė persekiojimo pavojus. Vis dėlto vien grįžimo į kilmės šalį aplinkybė nebūtinai reiškia, kad egzistuoja „nauja aplinkybė ar faktas“, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas.

- 35 Atsižvelgdamas į tai, savo prašyme priimti prejudicinį sprendimą jį pateikęs teismas paaiškina, kad du pirmieji klausimai pateikti dėl generalinio advokato H. Saugmandsgaard Øe išvados byloje *L. R. (Norvegijos atmestas prieglobsčio prašymas)* (C-8/20, EU:C:2021:221) 34 ir paskesniuose punktuose išdėstytų argumentų, pagal kuriuos Direktyvos 2013/32 33 straipsnio 2 dalies d punktą, siejamą su šios direktyvos 2 straipsnio q punktu, reikia aiškinti taip, kad tarptautinės apsaugos prašymas negali būti pripažintas nepriimtiniu kaip „paskesnis prašymas“, nes prašytojas buvo išsiųstas į savo kilmės šalį prieš tai, kai jį pateikė. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat pažymi, kad Teisingumo Teismas 2021 m. gegužės 20 d. Sprendime *L. R. (Norvegijos atmestas prieglobsčio prašymas)* (C-8/20, EU:C:2021:404) nepateikė nuomonės dėl šių argumentų.
- 36 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip matyti, be kita ko, iš šios išvados 38 ir 47 punktų, minėti argumentai iš esmės buvo grindžiami reglamento „Dublinas III“ 19 straipsnio 3 dalies antra pastraipa. Pagal šią nuostatą kiekvienas prašymas, prašytojo pateiktas po to, kai jis faktiškai išsiunčiamas iš šalies, turi būti laikomas nauju prašymu, dėl kurio pradedama nauja atsakingos valstybės narės nustatymo procedūra.
- 37 Tačiau klausimą, ar prieglobsčio prašymas turi būti laikomas „nauju prašymu“, kaip tai suprantama pagal reglamentą „Dublinas III“, reikia atskirti nuo klausimo, ar toks prašymas turi būti laikomas „paskesniu prašymu“ pagal Direktyvos 2013/32 2 straipsnio q punktą ir 33 straipsnio 2 dalies d punktą. Jei prašytojas iš naujo atvyksta į Sąjungos teritoriją, prašymas kvalifikuojamas kaip „naujas prašymas“, kaip tai suprantama pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą, tik to reglamento taikymo srityje pagal jame numatytą procedūrą nustatant valstybę narę, atsakingą už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą.
- 38 Be to, pripažinus, kad, neatsižvelgiant į tai, ar yra naujos informacijos ar duomenų dėl apsaugos poreikio, prašytojo grįžimas į kilmės šalį tarp jo pirmojo ir naujo tarptautinės apsaugos prašymo visada reiškia, kad jo paskesnis prašymas turi būti nagrinėjamas iš esmės, tai reikštų, kad yra papildomas konkretus pagrindas, dėl kurio tokiu atveju sprendimas dėl nepriimtimumo negali būti priimtas, nors pagal Direktyvos 2013/32 33 straipsnio 2 dalies d punktą reikalaujama nagrinėti iš esmės tik esant naujai informacijai ar duomenims, t. y. kiekvienu konkrečiu atveju.
- 39 Be to, kadangi laikinas tarptautinės apsaugos prašytojo grįžimas į kilmės šalį neturi reikšmės aiškinant ir taikant Direktyvos 2013/32 33 straipsnio 2 dalies d punktą, aplinkybė, kad jis savanoriškai išvyko iš atitinkamos valstybės narės teritorijos arba buvo išsiųstas iš šalies, šiuo klausimu taip pat neturi reikšmės.
- 40 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad į pirmąjį ir antrąjį klausimus reikia atsakyti, kad Direktyvos 2013/32 33 straipsnio 2 dalies d punktas turi būti aiškinamas taip: pagal jį nedraudžiama atmesti paskesnio tarptautinės apsaugos prašymo kaip nepriimtino, neatsižvelgiant į tai, kad, pirma, prašytojas grįžo į savo kilmės šalį po to, kai buvo atmestas jo tarptautinės apsaugos prašymas, ir prieš tai, kai jis pateikė šį paskesnį tarptautinės apsaugos prašymą, ir, antra, minėtas prašytojas buvo išsiųstas arba savanoriškai grįžo į šią šalį.

Dėl trečiojo ir ketvirtojo klausimų

- 41 Trečiuoju ir ketvirtuoju klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2013/32 33 straipsnio 2 dalies d punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį valstybei narei draudžiama atmesti paskesnį tarptautinės apsaugos prašymą kaip nepriimtina, jeigu sprendimas dėl ankstesnio prašymo buvo priimtas ne dėl papildomos apsaugos statuso suteikimo, o patikrinus, ar yra pagrindų, draudžiančių išsiųsti iš šalies, ir šis patikrinimas iš esmės atitinka patikrinimą, atliekamą siekiant suteikti šį statusą. Jeigu į šį klausimą būtų atsakyta neigiamai, šis teismas nori sužinoti, ar šie patikrinimai gali būti laikomi panašiais.
- 42 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad šie klausimai turi būti nagrinėjami atsižvelgiant į tai, kad Vokietijos įstatymų leidėjas atskirą papildomos apsaugos statusą nustatė tik nuo 2013 m. gruodžio 1 d. Iki šios datos, kai asmuo tenkindavo Direktyvos 2004/83 15 straipsnyje numatytas sąlygas, prieglobsčio srityje kompetentinga nacionalinė institucija, remdamasi Įstatymo dėl užsieniečių gyvenimo šalyje 60 straipsnio 2 ir 3 dalimis ir 7 dalies antru sakiniu, nustatydamas pagrindą uždrausti išsiųsti asmenį. Su sąlyga, kad, išnagrinėjus nesuteikimo pagrindus pagal Direktyvos 2004/83 17 straipsnį, jų nebūdavo nustatyta, tokia išvada lemdavo tai, kad asmenims būdavo suteikiamos su teise gyventi šalyje susijusios teisės, suteikiamos papildomą apsaugą gaunantiems asmenims. Kadangi ši institucija šiuo klausimu taikydavo tą pačią „vertinimo analizę“, kurios reikalaujama pagal Direktyvos 2004/83 15 ir 18 straipsnius tikrinant, ar reikia suteikti papildomą apsaugą, iš to išplaukia, kad sprendimo, kuriuo atsisakoma taikyti draudimą išsiųsti iš šalies, ir sprendimo, kuriuo atsisakoma suteikti papildomos apsaugos statusą, pasekmės buvo tokios pačios.
- 43 Šiuo klausimu pažymėtina, pirma, kad patikrinimas, ar yra pagrindų, draudžiančių išsiųsti iš šalies pagal Įstatymo dėl užsieniečių gyvenimo šalyje 60 straipsnio 2 ir 3 dalis ir 7 dalies antrą sakinį, kaip jį apibūdino prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, iš esmės yra panašus į numatytąjį Direktyvos 2004/83 15 straipsnyje ir suteikia prašytojams lygiavertį apsaugos lygį.
- 44 Vis dėlto, antra, reikia pažymėti, kad Įstatymo dėl užsieniečių gyvenimo šalyje 60 straipsnio 7 dalies antrajame sakinyje nėra aiškios nuorodos į Direktyvos 2004/83 15 straipsnio c punkte nurodytą grėsmės „dėl neapgalvoto [beatodairiško] smurto“ kriterijų. Tačiau iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo paaikškinimų matyti, kad ši nacionalinė nuostata turėjo būti aiškinama atsižvelgiant į 15 straipsnio c punktą, kuris ja aiškiai perkeliamas į Vokietijos teisinę sistemą. Konkrečiai kalbant, remiantis 2008 m. birželio 24 d. *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis administracinis teismas, Vokietija) sprendimu, šio 60 straipsnio 7 dalies antras sakinyje turėjo būti suprantamas kaip apimantis šį kriterijų. Pagal Vokietijos teismų ir administracinę praktiką aiškinant minėto 60 straipsnio 7 dalies antrame sakinyje įtvirtintą išsiuntimo iš šalies pagrindą reikėjo atsižvelgti į visus minėto 15 straipsnio c punkte nustatytus kriterijus.
- 45 Kaip iš esmės matyti iš šio sprendimo 25–27 ir 30 punktų, sąvoka „paskesnis prašymas“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2013/32 33 straipsnio 2 dalies d punktą, susijusi su ankstesniu galutiniu sprendimu, kuriuo, be kita ko, nustatoma, ar prašytojas turi teisę gauti papildomos apsaugos statusą.

- 46 Nors nagrinėjamu atveju sprendimai dėl ankstesnių pareiškėjų pagrindinėje byloje prašymų nebuvo susiję su papildomos apsaugos statuso suteikimu, jie buvo priimti atlikus patikrinimą, ar yra pagrindų, draudžiančių išsiųsti iš šalies pagal Įstatymo dėl užsieniečių gyvenimo šalyje 60 straipsnio 2 ir 3 dalis ir 7 dalies antrą sakinį, kuris, kaip paaiškino prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, iš esmės yra panašus į patikrinimą, atliekamą siekiant suteikti šį statusą.
- 47 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad į trečiąjį ir ketvirtąjį klausimus reikia atsakyti, kad Direktyvos 2013/32 33 straipsnio 2 dalies d punktas turi būti aiškinamas taip: pagal jį valstybei narei nedraudžiama atmesti paskesnio tarptautinės apsaugos prašymo kaip nepriimtino, jeigu sprendimas dėl ankstesnio prašymo buvo priimtas ne dėl papildomos apsaugos statuso suteikimo, o atlikus patikrinimą, ar yra pagrindų, draudžiančių išsiųsti iš šalies, ir šis patikrinimas savo esme yra panašus į patikrinimą, kuris atliekama siekiant suteikti šį statusą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 48 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

1. 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos 33 straipsnio 2 dalies d punktas

turi būti aiškinamas taip:

pagal jį nedraudžiama atmesti paskesnio tarptautinės apsaugos prašymo kaip nepriimtino, neatsižvelgiant į tai, kad, pirma, prašytojas grįžo į savo kilmės šalį po to, kai buvo atmestas jo tarptautinės apsaugos prašymas, ir prieš tai, kai jis pateikė šį paskesnį tarptautinės apsaugos prašymą, ir, antra, minėtas prašytojas buvo išsiųstas arba savanoriškai grįžo į šią šalį.

2. Direktyvos 2013/32 33 straipsnio 2 dalies d punktas

turi būti aiškinamas taip:

pagal jį valstybei narei nedraudžiama atmesti paskesnio tarptautinės apsaugos prašymo kaip nepriimtino, jeigu sprendimas dėl ankstesnio prašymo buvo priimtas ne dėl papildomos apsaugos statuso suteikimo, o atlikus patikrinimą, ar yra pagrindų, draudžiančių išsiųsti iš šalies, ir šis patikrinimas savo esme yra panašus į patikrinimą, kuris atliekamas siekiant suteikti šį statusą.

Parašai.